

Voia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

Abonamente	MANUSCRISELE SE VOR TRIMITE PE ADRESA CONSILIULUI EPARHIAL, SECȚIA CULTURALĂ	Publicații
Parohii cl. I 450 Lei	EPISCOPIA CARANSEBEȘULUI CONT C. E. C. Nr. 89876	Concursse protopoplate 1000 Lei
" cl. II 400 Lei		" parohii cl. I 600 Lei
" cl. III 350 Lei		" " II 500 Lei
Sub clasă 300 Lei		" " III 400 Lei
Particulari 200 Lei		Diferite publicații cm. □ 6 Lei

No. 999 Pres. 1948.

VENIAMIN,

din îndurarea lui Dumnezeu dreptcredinciosul Episcop al
Eparhiei Caransebeșului

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Iubitului Cler și popor din această de Dumnezeu păzită Eparhie:
Har, milă și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul
nostru Iisus Hristos, iar dela Noi arhieresti binecuvântări.

*"Învierea lui Hristos văzând....,
veniți toți credincioșii să ne închinăm
sfintei Învieri a lui Hristos, căci iată a
venit prin cruce bucuria a toată lumea".*

*Jubiții mei fii sufletești,
Hristos a înviat!*

Zi de mare bucurie și praznicelor praznic este astăzi pentru toată creștinătatea, căci prin învierea din morți a Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, mântuirea a toată lumea s'a făcut. Astăzi prin învierea Sa, Mântuitorul legăturile iadului le-a rupt, a stricat osânda morții și începătura vieții noastre s'a făcut și pe toți din cursele vrășmașului mântuindu-i, ne-a dăruit nouă biruință și lumii mare milă. Văzând minunata înviere a Domnului, veniți să cântăm cântări de bucurie și să ne închinăm Sf. Învierii lui cei de a treia zi, căci aceasta este ziua, care a făcut-o Domnul să ne bucurăm și să ne veselim într'ansa. Cade-se să ne veselim și să ne luminăm cu serbarea și lăsând la o parte ura și vrășmășia, unii pe alții să ne îmbrățișăm și să zicem: fraților, chiar și celor ce ne urăsc pe ne noi și să iertăm toate pentru Înviere..

Ce măreață chemare de dragoste a Bisericei noastre, ca semn de bucurie pentru marea minune a minunilor, prin care s'a adevărit dumnezeirea Fiului lui Dumnezeu, care din iubirea nemărginită a Tatălui Cereșc a luat chip omenesc, să

propovăduiască lumina de viață dătătoare a Evangheliei, ca apoi să pătimească moartea pe Cruce, ca prin scump sângele Său să sfințească lumea și să se facă întăritorul și mântuitorul nostru prin învierea sa a treia zi din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din mormânturi viață dăruindu-le. El a pățimit pentru noi, ridicând păcatele noastre cu trupul său pe Cruce, lăsându-ne pilda ca să pășim pe urmele Lui, ca și noi murind păcatelor să viețuim lui Hristos, ca să ne aducă la Dumnezeu Tatăl.

Să mulțumim bunului Dumnezeu pentru toate, că ne-a învrednicit să ajungem în pace și sănătate această mare sărbătoare a luminei și nădejzii creștine, care aduce în mijlocul greutăților vieții o rază de lumină, din bunătatea Tatălui ceresc și ne umple sufletele de bucuria minunatei Invieri a Domnului și Stăpânului vieții și al morții. După săptămâna patimilor, plină de durere, iată Cerul s'a deschis prin lumina Invierii și răsună până la marginile pământului cuvintele de biruință: *Hristos a înviat!*

Să mulțumim Domnului pentru fiecare zi a vieții noastre, care este un dar dela Dumnezeu, să plinim voia cea sfântă a Lui; căci numai așa ne vom face vrednici de jertfa cea fără de seamăn, „*pentru că Hristos a pățimit pentru voi, lăsându-ne pilda ca să pășim pe urmele Lui... El păcatele noastre le-a ridicat în trupul Său pe lemn, ca noi murind păcatelor să viețuim dreptății. Cu rana Lui V'ați vindecat*“ (I. Petru, 2, 23-24).

De aceea să lăsăm, iubiților mei, la o parte grijile vieții și să ne bucurăm de acest praznic luminos și să ne închinăm Sfintei Invieri, căci iată a venit prin Cruce bucuria a toată lumea și prin învierea lui Hristos toate s'au umplut de lumină, și pământul și cerul și cele de desupt. Nimic nu trebuie să turbure măreția praznicului, nici necazul, nici suferința, căci „*Hristos ne-a izbăvit din stăpânirea întunecului și ne-a mutat în împărăția Fiului iubirei sale, întru care, avem răscumpărarea și iertarea păcatelor, prin sângele Lui*“ (Colos. 1, 13-14).

Deschideți-Vă larg inimile voastre, curățiți-Vă simțirile și viața de păcate prin baia nașterii a doua, a Sf. Taine a spovedaniei, ca fiind curățiți de păcate să Vă puteți împărtăși cu Trupul și Sângele Domnului, cu toate darurile sale binecuvântate, cari să Vă sfințească și să puteți învia la o *nouă viață* în Hristos, o viață a dragostei și buneivori, căci el a pățimit pentru voi să Vă izbăvească din robia păcatului, a cărui plată este moartea.

Jubiții mei fii sufletești,

Problema morții și a vieții dincolo de mormânt a preocupat omenirea din toate timpurile. Cu venirea Mântuitorului în lume și cu învierea Sa din morți, s'a consfințit credința creștină în nemurirea sufletului și a învierii morților. Nu poate exista însă înviere, fără moarte, fără sacrificiu.

Ca sămânța de grâu să poată aduce roade trebuie să moară, ca să învieze primăvara, căci „*ceeace semeni tu, nu înviază de nu va muri*“ (I. Cor. 15, 36). Tot așa Mântuitorul a trebuit să moară pe cruce, ca a treia zi să învieze cu mărire, ca să dovedească dumnezeirea Sa, că este Dumnezeu adevărat, din *Dumnezeu adevărat și că el a venit „să-i împace pe oameni cu Dumnezeu prin crucea cu care el a omorât vrajba*“ (Efes. 2, 16).

Învierea Domnului ne aduce încredințarea că viața sufletului se continuă și dincolo de mormânt, căci El ne asigură: „*Eu sunt calea, adevărul și viața, cel ce crede în Mine, deși va muri, viu va fi*“ (Ioan, 11, 25). Această credință în învierea lui Hristos și adevărul propovăduit de El stă la temelia Bisericii noastre, căci „*dacă Hristos n'a înviat, zadarnică este și credința noastră*“ (I. Cor. 15, 14) ne asigură Sf. Ap. Pavel. De aceea în Biserica noastră strămoșească ortodoxă trebuie să trăim, căci afară de ea nu este mântuire. De ea trebuie să ne alipim cu toată

credința și cu tot sufletul, căci ea ne-a fost în trecut și este și astăzi și va fi și în viitor scut și apărare a credinței noastre în cursul veacurilor contra tuturor primejdiilor și ea este singura corabie, la cârma căreia stă Mântuitorul Hristos, care ne duce la limanul mântuirii sufletului nostru, și numai chemând numele Lui ne putem mântui.

Invierea lui Hristos este chezașia învierii noastre, a celor drepti la viața veșnică, iar a păcătoșilor la osândă veșnică, deoarece: „Hristos s'a sculat din morți, începătura învierii celor adormiți făcându-se... și precum întru Adam toți mor, așa întru Hristos toți vor învia, căci de vreme ce printr'un om a venit moartea, tot printr'un om și Invierea morților“ (I. Cor. 15, 20-22).

Se poate o mai liniștitoare dovadă pentru viața viitoare a celor ce cred în Iisus Hristos, decât cuvintele Sf. Ap. Pavel: „Știind că cel ce a înviat pe Domnul Iisus, și pe noi ne va învia prin Iisus și ne va pune împreună cu El (II. Cor. 4, 14) și „Că cei morți întru Iisus Hristos vor învia întâi“ (I. Tes. 4, 16). La scaunul de judecată toți ne vom prezenta, mai curând sau mai târziu, după voia Tatălui ceresc, spre a ne da seama de faptele noastre și a ne lua cuvenita răsplată pentru ele. „Și vor ieși cei ce au făcut cele bune întru învierea vieții, iar cei ce au făcut cele rele întru învierea judecării“ (Ioan, 5, 29). De această judecată nu va scăpa nimeni după cuvintele Sf. Ap. Pavel: „Noi toți trebuie să ne înfățișăm înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, ca fiecare după faptele sale cele săvârșite în timp să primească răsplata bună sau rea (II. Cor. 5, 10). De aceea cu toții trebuie să țineți seama de acest lucru și să Vă pregătiți din vreme prin împărțirea darurilor coborâte prin Sf. Taine ca să nu Vă afile moartea nepregătiți, căci Mântuitorul ne poruncește: „Fiți gata și voi, căci în ceasul în care nu gândiți va veni Fiul Omului“ (Mat. 24, 44) La judecată nu vom fi întrebați ce am mâncat, cu ce po-doabe ne-am îmbrăcat, ce avere am agonisit, ci cum am plinit voia sfântă a lui Dumnezeu și cu ce fapte bune, prin dragoste și milostenie față de aproapele, ne-am împodobit sufletul, cari vor mărturisi pentru noi la judecată, căci: „Nu tot cel ce-mi zice Doamne, Doamne, va intra întru împărăția Cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui meu care este în ceruri“ (Mat. 7, 21).

De aceea, cu părintească grijă pentru mântuirea sufletului vostru, de care veți avea să vă dați seama la judecată, Vă îndemn, luptați lupta cea bună pentru izbânda binelui, pentru sălășluirea dragostei, a păcii și buneivoini în lume, și scoțând din inimile voastre toate patimile, ura și vrășmășia să strigăm: „Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din mormânturi viață dăruindu-le“.

Ascultați porunca Sf. Ap. Pavel: „Deșteaptă-te cela ce dormi și te scoală din morți și te va lumina Hristos“ (Efes. 5, 14), căci „dacă am murit împreună cu Hristos, credem că împreună cu El vom și viețui“ (Rom. 6, 8).

Jubiții mei,

A venit primăvara. Se cere, ca cu toții să ne întem munca de fiecare zi, ca nici un petec de pământ să nu rămână nelucrat și oricâte jertfe s'ar cere dela noi pentru binele și prosperarea Patriei, să le aducem cu dragă inimă, căci le facem pentru binele nostru, spre a ne asigura o viață mai bună, nouă și urmașilor noștri. Trăim vremuri de mari transformări sociale, de cari trebuie să ținem seamă cu toții. Porunca ceasului de față este ca cu toții să ne facem datoria cu dragoste față de Neam și Țară, orice slujbă am avea de îndeplinit. Se cere dela noi să dăm ascultare și sprijin autorităților în munca pusă în slujba poporului și a binelui obștesc, ca cu toții să ne putem bucura de o viață mai bună și cu mai multă dreptate socială ca până acum, spre a spori și a face să învingă binele și dragostea în lume, de care depinde progresul și fericirea întregii omeniri.

Dar ca munca noastră să poată da roade îmbelșugate, trebuie să trăim cu trezvie și cumpătate, ca lăsând la o parte deșele petreceri și risipa, să putem sări într'ajutorul celor lipsiți, văduve și orfani, bolnavi și desmoșteniți ai sortii, alinându-le durerile și lipsurile prin obolul nostru, căci ei sunt frații noștri și de dragul Mântuitorului trebuie să-i ajutorăm, plinind astfel legea lui Hristos.

Venind la voi cu aceste gânduri și părintești îndemnuri și împărtășindu-Vă tuturor arhierești binecuvântări, Vă urez să ajungeți acest luminos praznic, mulți ani cu pace, sănătate, bucurie și mulțumire sufletească.

Darul Domnului nostru Iisus Hristos și dragostea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți, Amin.

Data la Reședința Noastră din Caransebeș, la sărbătoarea Invierii Domnului din anul mântuirii 1948.

Al vostru al tuturor de tot binele voitor și iubitor părinte.

† VENIAMIN,
EPISCOP

Hristos a înviat!

Suntem astăzi prea risipiți în multe preocupări, griji și mărunte cenți ale vieții zilnice, ca să mai putem simți toată bucuria și să prindem înțelesul adânc al tradiționalului nostru salut: Hristos a înviat! El se va auzi și în acest an ca un ecou îndepărtat a unei mari biruințe care a adus lumii pace, încredere și ușurare a sufletului încătușat în mentalitatea unei lumi vechi pe care creștinismul cerea să o transforme radical. Căci vestirea învierii Mântuitorului aducea lumii de acum două mii de ani iubire, aducea pace și libertate, aducea egalitate între rob și stăpân și dărâma zidurile despărțitoare între neamuri și rase.

Această veste a făcut din oameni fri-coși, îndoelnici și slabi apostoli și martiri cari aveau să răspândească în lume marile idealuri pentru care Iisus a fost crucificat.

A trecut mult de atunci și lumea n'a încetat și nu va înceta să preamărească pe marele reformator divin al gândirii și vieții omenești, a cărui învățătură a adus lumină în suflete și a deschis orizonturi înfinite energilor creatoare ale omului.

Pentru a se cuceri însă aceste idealuri generații după generații au trebuit să lupte și să urce acelaș drum însângerat al Golgotei. Prin moartea și învierea lui Iisus am înțeles acea lege neînvinsă până acum care stă la temelia tuturor marilor realizări, acel tribut al sângelui și al suferinței pe care trebuie să-l plătim toți pentru a ajunge pe culmi de lumină și biruință. Mii de martiri, de eroi, de luptători și marea masă anonimă a celor umiliți și crucificați de suferințele vieții, și sunt cari merg în frunte cu Iisus spre luminoasa înviere a popoarelor către o nouă viață. Căci prin ei, prin suferința și jertfa lor, au învățat oamenii să fie mai buni, mai drepi și mai iertători. Invierea lui Iisus este sârghătoarea biruinții omului în lupta pentru adevăr, dreptate și lumină, este triumful ideii asupra forței.

Arhim. Dr. L. Busuioc

„HRISTOS A INVIAT!“ este vestea de bucurie pe care
o adevărim cu răspunsul: „ADEVĂRAT A INVIAT!“

Elementul dinamic al învierii

Reacțiunile psihice ale mulțimilor au fost totdeauna aceleași, chiar și atunci când au fremătat în jurul unui Om — Dumnezeu.

Acum două mii de ani în urmă, în Țara Sfântă s'a ivit un mare animator de masse. Avea puterea cuvântului și a faptei. Cuvântul său era nou, fapta sa minunată. Mulțimile se strânseseră curând, în preajma acestui om, cu tumultul și cu interesele lor obișnuite.

Din sânul acestor mulțimi, inspiratul își alege ucenici. Avea intenția, deci, de a-și difuza învățătura. Ii învață toate tainele și-i minunează cu faptele sale. O siguranță deplină au acești ucenici, văzând împlerile neobișnuite, în care se manifestă personalitatea dascălului lor.

O stare de spirit nouă îi stăpânește, care-i îndeamnă a mărturisi deschis, că învățătorul este cu adevărat Mesia, Fiul lui Dumnezeu.

Mărturisirea lor nu este de conveniență. Ea se întemeiază pe fapte istorice: vinderări minunate, învieri din morți, miracole asupra naturii, spiritelor și oamenilor...

O singură deficiență avea întreaga activitate a lui Iisus Hristos pentru ucenicii Săi și pentru mulțimile din jurul Său: el trebuia să moară pe cruce pentru păcatele noastre.

Activitatea Sa' taumaturgică, în linie neconținut, ascendentă trebuia să se frângă pe culmea Golgotei. Cel înveșmântat în mărime dumnezeiască se plecă până la robirea sa de către oameni și până la moartea pe cruce.

Taina mântuirii era prea mare pentru mintea ucenicilor și ceea ce era suprema glorie a omului Iisus a fost socotită deficiență și slăbiciune.

Domnul nostru Iisus Hristos știa structura psihică a ucenicilor Săi; prevedea reacțiunea lor și i-a pregătit. Le-a spus că-l vor trăda și se vor lepăda de el, dar, nimeni n'a crezut, căci cine putea îndrăzni să se apropie de un astfel de om, care învie morții, stăpânește furtuna și izgonește foamea...

Dar iată că Domnul lor este trădat și prins.

O grozavă schimbare se operează în sufletele lor.

Cel atotputernic se lasă legat și pus în închisoare, bătut și lovit. Teama ani-

malică a morții cuprinde toate sufletele. Apostolii plini de curaj devin fricoși și trădează. Fug pe poteci fente și se pitesc în case îndepărtate, iar Pentru cel îndrăzneț se leapădă de trei ori pe rând, așa cum îi profetise Domnul său.

Cortina cade deasupra însângeratei scene a Golgotei... Groaza și spaima agresiunii părea că amuțiseră învățătura celui răstignit și-i risipiseră ucenicii...

Dar răstignitul înviază din morți a treia zi, așa cum le făgăduise și nu înțeleseseră.

Lumina orbitoare se face în mințile apostolilor...

Cel mort dovedește dumnezeirea Sa. Mormântul nu poate cuprinde trupul celui ce era nu numai om, ci și Dumnezeu adevărat.

Mulierile mironosițe și apostolii se conving cu simțurile lor de acest eveniment istoric și reacțiunea psihică nu se lasă așteptată. Ea ne dovedește și astăzi, că martorii învierii lui Iisus Hristos sunt sinceri și au trăit în miezul fierbinte al supranaturalului taumaturgic.

Cei fricoși devin eroi, fugarii se adună și nu se mai ascund, învățătura Domnului este vie, ca și cel înviat din morți, în inimile ucenicilor.

O siguranță deplină înflăcărează de astă dată pe ucenici. Ei nu se mai tem de moarte. Știu că dincolo de hotarul ei îi așteaptă Hristos cel înviat.

Miracolul psihic s'a înfăptuit. Martorii învierii lui Iisus au cucerit apoi, întreaga lume, răspândind învățătura cea nouă pretutindeni.

Prof. univ. Dr. Petru Rezuș

Chipul lui Iisus

Cui nu-i este cunoscută imaginea, sublimă și plină de majestate divină a Mântuitorului? Cine nu cunoaște fața atât de expresivă a lui Iisus? Ea e prezentă peste tot în palate ca și în bordeie și ori unde se găsește un suflet de creștin.

În fața icoanei Lui, de atâtea veacuri creștinii au îngenunchiat, s'au rugat și au sperat. Din privirea ochilor Lui noi totdeauna am cules mângâiere, siguranță și pace sufletească.

Privind dintr'un anumit unghi această problemă suntem siliți să concedem că nevoia imperioasă a creștinilor de a lega de ideea abstractă a Fiului lui Dumnezeu, o figură concreta, un chip de om, a ajuns să populeze imaginația creștinilor cu nenumărate figuri sau înfățișări a Mântuitorului, mai mult sau mai puțin reușite.

Fără îndoială că imaginea fizică a lui Iisus pe care noi o admirăm chiar și în cele mai celebre tablouri și icoane, este departe de a fi fața integral autentică a lui Iisus Hristos.

În timpul mai nou — se pare — că datorită zelului unor savanți și oameni de știință creștini, creștinătatea va putea fi în posesia chipului autentic al Mântuitorului, reconstituit pe baza cercetărilor directe făcute pe Giulgiul sfânt.

Înainte de a privi imaginea lui Iisus în lumina realității științifice, să vedem în câteva cuvinte datele ce ni le oferă tradiția creștină în legătură cu imaginea feței Mântuitorului.

În primele veacuri creștine nu avem icoane ale Mântuitorului, se pare însă că înainte de Constantin cel Mare nu lipseau totuși imagini directe ale Fiului lui Dumnezeu. Așa se spune că Alexandru Sever avea în templul său de casă și o icoană care înfățișa pe Iisus. (Mitrofanovici-Tarnavschii-Liturgia 1929 p. 320).

După Constantin cel Mare, creștinismul bucurându-se de libertate, era firesc ca iconografia să ia un neîntâlnit avânt. Acestei dorințe de a vedea concretizat chipul Mântuitorului în culori, i-a venit în ajutor tradiția creștină.

O legendă veche re spune că *Avgar* regele Edessei, neputând să vadă pe Iisus, a încercat toate mijloacele ca să ajungă măcar în posesia icoanei lui Hristos.

În acest scop trimise soli la Iisus, cu rugămintea ca un pictor să-i eternizeze fața Lui. Iisus cunoscând dorința arzătoare a lui Avgar, luă o bucată de pânză pe care își întipări chipul feței,

Al doilea chip a lui Iisus nefăcut de mână omenească este legat de clipele cele mai dramatice din drumul calvarului, când Iisus a căzut sub povara crucii Sale. În acele clipe sfâșietoare o femeie pioasă *Veronica*, văzând pe Iisus, stârșit de puteri, s'a apropiat și a șters cu năframa fața Lui chinuită și plină de praf și sudoare. Pe această năframă s'a întipărit, în mod mira-

culos chipul transfigurat al Mântuitorului.

Sfânta năframă a fost adusă la Roma, unde era arătată credincioșilor în săptămâna Patimilor.

Dacă aceste două imagini ale Mântuitorului sunt socotite ca făcând parte mai mult din domeniul legendelor creștine de cât adevăruri istorice, cu totul neîndoios s'a dovedit — în ultimul timp — autenticitatea imaginii sau chipului Mântuitorului care a rămas în mod minunat pe Giulgiul cu care a fost înfășurat Sf. Trup a lui Iisus după coborîrea de pe cruce.

Acest Giulgiu care se află în prezent la *Torino*, e unul din relicvele cele mai prețioase și documentele cele mai evidente, care a fost obiectul mai multor studii minuțioase.

În veacul trecut, (1839) odată cu invenția fotografului, *cavalerul de Pia*, a reușit să fotografieze Giulgiul. Atunci s'a întâmplat un fapt extraordinar, căci dezvoltând placa, a observat conturându-se pe aceasta imaginea lui Hristos, cu obrazul bine determinat.

În timpul mai nou (1933) Giulgiul sfânt a fost supus unor noi și aprofundate cercetări de către o comisie compusă din savanți italieni, francezi și americani.

Rezultatele acestor cercetări, au fost comunicate Academiei de Științe din Paris de către savantul profesor de Biologie d. *Yvès Delage*.

De data aceasta fotografiile, obținute pe calea razelor infraroșii, pe plăci ultrasensibile — cu ajutorul celei mai avansate dintre ramurile științei moderne: *radiologia* — au identificat chipul minunat al Mântuitorului.

Trebuie subliniat faptul că aici nu e vorba de o fotografie luată direct, ci de întipărirea lăsată de obrazul și trupul Mântuitorului pe Giulgiu în timpul șederii în mormânt.

Nu e locul și nici spațiul nu ne îngăduie, să înfățișăm aici complexul de procedee și experiențe pentru a stabili procesul de înregistrare pe Giulgiu.

Menționăm totuși că experiențele au arătat că din trupul fiecărui mort, timp de 3—4 zile se destac vapori de amoniac și nădușeală. Aceștia intrând în contact cu amestecul de aloes și mir, colorează cu o nuanță de culoarea lemnului, toate părțile corpului care sunt în legătură directă cu

giulgiul. (A. Radu, Figura Mântuitorului, Sibiu 1942 p. 37).

Profesorul de Biologie dela Sorbona d. Yves Delage, care a asistat cu prilejul comunicării științifice dela Academia de științe din Paris, a exclamat cu sinceritate: *E Iisus însuși care a lăsat chipul pe Giulgiu!* (Maurice Bert. revista „Je sais tout“).

Giulgiul sfânt apare ca un document științific, dar tot el reprezintă cea mai veche și mai autentică imagine a Mântuitorului.

Până în prezent avem peste 3000 de tablouri și icoane a celor mai renumiți pictori, cari reprezintă chipul dumnezeiesc al Mântuitorului. Niciunul nu a reușit nici pe departe să se apropie de frumusețea și puterea de realitate a chipului lui Iisus de pe Giulgiul sfânt.

Iată deci că, după aproape 20 de veacuri, științele pozitive cu metodele ultra-moderne, au venit în ajutorul Bisericii noastre creștine, dându-ne cel mai autentic chip al lui Iisus și în același timp au întărit în mod indubitabil realitatea Invierii Domnului în fața căreia creștinii ca și oamenii cu adevărată știință se închină.

Pr. Prof. Virgil Turcan

Golgota

insângerată

*Am plâns după Tine Iisuse
Pe umăr de sălcii plângătoare;
Privirea-mi de mult începuse
Să geamă cu fruntea pe zare.*

*...Și catapetesme'n cutremur
Gemură în sângele meu
Prin timp începusem să tremur
Sub plumb de'tunerice ateu.*

*Făclii pâlpânde în zbucium,
Sub pleoape cu lacrimi fierbinți
Te caută sub lespezi de minți
Tristețile sună din buciom...*

*Golgota... din mine-l pustie
Te-am smuls de pe cruce de lemn
Și nimeni... nimeni nu știe
De giulgiu... de balsam ș'untdelemn*

*...Și nimeni în nopți muribunde
N'ascultă de pasu-mi tăcut
Și nimeni în clipe de lut
Nu-ți sapă morminte profunde*

*Doar gându-mi „pustie făclie“,
Așteaptă zadarnic norod,
Doar glasu-mi scaldat în tămăie
Îți cântă încet de prohod.*

*Golgota în noapte mai plânge,
Povara mumiilor cruci
Stropită de apă și sânge,
Golgota în noapte mai plânge
Făzită de sumbre năluce...*

*Privirea-mi... pierdută 'ncepuse
Să geamă cu fruntea pe zare,
Am plâns după tine Iisuse
Pe umăr de sălcii plângătoare.*

Serban Anton

Impărăția lui Iisus^{*}

I.

Pilat, reprezentantul puternicului Împărat dela Roma în Țara Sfântă, deși păgân idololătru, la intervenția proasei sale soții, prin biciuirea lui Iisus mai face o ultimă și disperată încercare să convingă pe reprezentanții de atunci ai „poporului ales“ — închinători de fațadă ai adevăratului Dumnezeu, care cu mii de ani în urmă, a promis protopărinților pe Mesia răscumpărătorul și eliberatorul lumii din sclăvia păcatului — despre completa nevinovăție a acestui „Om“.

Cei ce au aclamat frenetic cu nesfârșite osanale, cu șase zile înainte de Paști, intrarea triumfală, a „Împăratului lui Israel“ în Ierusalim, acum când Pilat le prezintă pe Împăratul „Ior“, ei îl repudiază, și, în loc de „Osana“, strigă în plin delir: „Răstignește-l; răstignește-l!“ [Ioan, 19,6].

Nici obiecțiunea lui Pilat, că „ce rău a făcut“?, nici răspunsul liniștit al Acuzatului că „împărăția Mea nu este din lumea aceasta“, n'a putut calma spiritele „prizonierilor erorii“, robi ai lutului și plăcerilor lui. Obișnuiți a căuta laptele și mierea Canaanului de aici, ei rămân pasivi și indiferenți la chemarea de a-și ridica ochii spre înălțimea și strălucirea norilor, deasupra cărora împărăția Adevărului vecinic oferă perspective de adevărată fericire celor ce „l-au primit pe El“ [Ioan, 1. 12].

„Intr'ale sale a venit, și ai săi pe el nu l-au primit“ [1,11]. Dacă aceia din neștiință i-au contestat mesianitatea și au refuzat să vadă în El pe cel așteptat de toate neamurile pământului, noi nu ne vom îndoi ca Toma și nici nu ne vom ascunde cu perfidie în dosul subterfugiilor și afirmațiilor nesincere că „n'avem Împărat decât numai pe Cezarul“ [19, 15], ci vom declara răspicăt că, Cel pe care reprezentantul Cezarului L-a aflat nevinovat, este într'adevăr Împăratul nostru,

Împăratul *sufletelor* și al trupurilor noastre, eliberatorul lumii de sub tirania celui viclean [14,30].

Dar, să încercăm să pătrundem mai adânc înțelesul cuvintelor: „Iată împăratul vostru!”, și „Împărăția mea nu este din lumea aceasta” [18, 33—36].

Cine este întemeietorul acestei împărății spirituale, care a supraviețuit atâtor împărății pământești? Răspundem: Cel batjocorit și palmuit de ostașii romani, cel osândit prin Pilat de reprezentanții sinedrului; este cel răstignit de uneltele josnice ale acestora, este cel îngropat de curioșii iudei *Iosif* și *Nicodim* din Arimatela, este cel înviat a treia zi. Este *Nevinovatul* pe care s'a străduit să-L elibereze Pilat, este obiectul de târguială al lui Iuda Vânzătorul, este victima care salvează viața tâlharului Varava și prin el a tuturor tâlharilor veacurilor.

Venirea Împăratului *acestei împărății* — din care s'au exclus, singuri, asasinii Lui și ai idealurilor înalte legate de întruparea și moartea Sa pe Cruce—*a fost proorocită de prooroci cu o mie de ani înainte de nașterea Sa ca om, asemenea nouă, fără păcat. Împăratul David, străbunul Său după trup, pune în gura Mântuitorului cuvintele: „Și eu sunt pus de dânsul împărat peste Sion... Cere dela mine și-ți voi da neamurile, moștenire și stăpânire până la marginile pământului”* [Ps., 2, 5]. Iar profetul *Zaharia*, prevestind triumfală intrare a Domnului în Ierusalim, scrie: „Bucură-te fiica Sionului. Iată împăratul tău vine, la tine drept și însuși Mântuitor, blând și călare pe asin... Și va stăpâni dela mare până la mare și dela râuri până la marginile pământului” [9, 9].

Popoarele păgâne așteaptă cu înfrigurare timpul apariției Lui. Scrierile marilor inspirați păgâni, începând cu Orfeu, Pitagora, Xenofanes, Heraclit, Anaxagoras, Socrates, Plato, din partea Grecilor, Cicero, Vergilius, Tacitus și Suetoniu din partea Romanilor, ca să nu mai amintesc de credința vechilor Parși, Indieni, Mexicani și Egipțeni în venirea unui Mântuitor, constituie dovada peremptorie că *Logosul*, Cuvântul lui Dumnezeu, a grăit oamenilor și înainte de întruparea Sa în sânul Prea Curatei Fecioare Maria. Închinarea celor trei Magi dela Răsărit, care căutau în Ierusalim pe „Regele Iudeilor ce s'a născut” [Matei, 1, 1—2] confirmă proorociile Vechiului Testament și ne încredințează despre universalitatea credinței și speranței în venirea lui Mesia și, în același timp, despre *caracterul universal și vecinic al Împărăției întemeiate de El*.

Natanail [Ioan, 1, 49] și credincioșii, care rămân extaziați de minunile și vârsite de către Cel ce s'a arătat stăpân peste viață și moarte, îi proclamă *împărat al sufletelor* [Matei, 21, 8—9, Luca, 19, 37—38, Ioan, 12, 12—18] înscrisura pusă, la porunca lui Pilat, pe Cruce [Matei, 27, 37]: *I. N. R. I.*, dă mărturie că Iisus, în opinia contemporanilor, era considerat *mai mult decât un om de rând*.

Credincioșii, iudei și păgâni din toate neamurile, au văzut, dela început, în Iisus pe împăratul *prezis de profeți, pe împăratul slavei* [Ps. 23, 7—10; Matei, 19, 28; I Cor., 2, 8], pe *împăratul dreptății* [Ps., 44 7; Evr., 1, 8—9; Is, 16, 5],

și *al păcii*; pe *împăratul împăraților* [Ps, 88, 27; I Tm. 6, 15; Apoc., 1, 5], care *șade pe tronul lui David* [Is., 9, 6; Luca, 1, 22], *pe tronul lui Dumnezeu* [Evr., 1, 3; Apoc., 3, 21]; pe *împăratul împărăției vecinice* [Ps 44, 6; Is, 9, 6; Dan, 2, 44; Apoc., 11, 15], domnind peste toate făpturile [Mat., 28, 18; Rom., 10, 12].

Din clipa în care credincioșii văd înviat pe fiul văduvei din Nain, pe fiica lui Iair, văd umblând pe slăbănogul dela Vitezda, vindecat pe orbul din Ierihon, curății pe leproșii din părțile Samariei și Galileei, întregi la minte pe demonizați; din clipa în care sutășul, cutremurat de extraordinarele fenomene cosmice dela moartea de pe Golgotha între doi tâlhari a Fiului Omului, exclamă că „*cu adevărat Fiu al lui Dumnezeu a fost Acesta*” [Marcu, 15, 39]; din clipa în care Maria Magdalena, demonizata de odinioară, vestește Apostolilor, Duminecă dimineața, minunea învierii, iar aceștia, în numele Răstignitului, fac minuni, încât păgânii au impresia că „s'au coborât zeii înșiși pe pământ” [Fapte., 14, 11—15; din clipa în care Duhul Sfânt s'a coborât în chip de limbă de foc asupra celor 12 Apostoli, întărindu-i în credința lor, ce va înfrunța aproape trei secole prigoanele cele mai crâncene din partea păgânilor și iudaizanților; din clipa aceea zic, credincioșii proclamă întemeiată *împărăția lui Hristos* și luptă, până și cu fiarele din circ și cu cele de pe tronuri, pentru instaurarea ei perpetuă în *inima* tuturor oamenilor, indiferent de neamul din care fac parte.

Ce este acea Împărăție a lui Hristos, cum este, unde este, cine poate să intre în ea, pe ce căi, cui i se interzice intrarea acolo — sunt întrebări curente, pe care credincioșii ca și necredincioșii le pun de aproape 2000 de ani, întrebări cărora Biblia și Istoria obiectivă le dau răspunsuri precise și fără echivoc.

Ce este împărăția lui Hristos? „Nu este mâncare și băutură, ci *dreptate și pace și bucurie în Duhul Sfânt*” [Rom., 14, 17]. Ea nu stă în cuvânt, ci în putere [I Cor., 4, 20], în virtute, în fapte de caritate, în dragostea trătească a aproapelui [Rom. 12, 10], în iubirea față de vrășmași, în afirmarea adevărului; în *lupta* permanentă cu păcatul, cu răul din lume, cu întunerecul, cu tiranii care robesc popoarele, cu stăpânitorul lumii însuși, până când acesta va fi alungat afară [Ioan, 12, 31] din *cetatea lui Dumnezeu*, care este zidită chiar în *inima noastră*.

Cum este împărăția lui Hristos? Împărăția Lui este „*împărăția tuturor veacurilor și stăpânirea Lui este peste toate neamurile*” [Ps., 144, 13]; Împărăția aceasta „*nu va fi nimicita niciodată, și nu va trece sub stăpânirea unui alt popor. Ea va stăra și va nimici toate împărățiile [celui viclean] și însăși va dăinui vecinic*” [Daniil, 2, 4, 4]; „*Împărăția lui este o împărăție veșnică și stăpânirea lui dăinuește din neam în neam*” — zice Domnul, prin gura profetului Daniil [4, 3]. Ea este eternă ca și Dumnezeu care a creat-o, și ca sufletele noastre, pentru care a fost creată.

Unde este Împărăția lui Hristos? Este aproape de tot [Mat., 3, 2, 4, 17], este chiar *înăuntrul nostru* [Luca, 17, 21], este în *inima noastră*,

Sf. Apostol Pavel îndeamnă în *areopagul din Atena* pe înțelepții Greciei să „caute pe Domnul, doar l-ar simți și l-ar afla, măcar că nu este departe de fiecare din noi, căci în el viem, și ne mișcăm și suntem...” [Fapte., 17, 27—28].

În chip văzut împărăția lui Hristos se actualizează și se concretizează în Biserica Sa, care este copia împărăției cerurilor, cetatea zidită pe *aurul curat al credinței* mărturisită de verhovnicul Apostolilor în părțile Cezareii lui Filip [Matei, 16, 13—16], cetatea împodobită cu *pietrele scumpe ale grației* lui Dumnezeu [Apoc., 21, 18—20], cetatea care nu mai „are trebuință de soare nici de lană, ca să o lumineze, căci slava lui Dumnezeu a luminat-o și făclia ei este Mielul. Și neamurile vor umbla în lumina ei, iar împărății pământului vor aduce la ea mărirea lor... Noapte nu va mai fi acolo [Apoc., 21, 23—25].”

Prot. Dr. Gh. Cotoșman

* Partea întâia a acestui articol a fost publicată, sub titlul „Iată împăratul vostru” — în Nrul de Paști din 1947.

RECENZII

Lloyd Douglas, Cămașa lui Christos (trad. din englezește de J. Giurgea) ediția 3 a, București 1948.

Suntem obișnuiți, în vorbirea curentă, să vedem în cărțile „gen american”, o literatură ușoară care de multe ori nu satisface exigențele cititorilor.

O carte, cu totul de altă factură și în același timp, o carte ziditoare de suflete și de conștiințe este romanul cunoscutului scriitor american Lloyd Douglas: „Cămașa lui Christos”.

Această carte apărută anul trecut în traducere românească, a ajuns acum câteva luni la cea de a 3-a ediție. Remarcăm că în America, apariția acestei cărți a făcut senzație atingând un succes de librărie care depășește cadrul obișnuit, căci numai la câteva luni dela apariție a ajuns la 42 ediții.

„Cămașa lui Christos”, ca și celelalte opere literare ale scriitorului american Lloyd Douglas, care a fost preot timp de trei decenii, se poartă în jurul aceluiași principiu, de a arăta că: religia creștină nu este o religie a sclavilor sau un misticism periculos, și „nici o practică sentimentală practică de habotnici”, ci o știință ale cărei adevăruri imutabile nu pot fi contestate de nimeni.

Acțiunea cărții, ne duce cu gândul în timpul creștinismului primar, când se înfiripau cele dintâi comunități creștine. Firul roșu al romanului, ne indică

toate fazele transformării spirituale, prin care trece eroul principal, tribunul Marcellus, transformare lentă, dar definitivă.

Tribunul Marcellus, tânăr și plin de demnitate, e trimis — din cauza unor intrigi dela curtea împăratului Tiberiu — într-o garnizoană îndepărtată în Palestina, fortul Minoa.

În acel colț îndepărtat al imperiului după ce cunoaște adevărata mentalitate și slăbiciunile lumii, ajunge la convingerea că „lumea avea nevoie de ceva; o nouă concepție o nouă morală”.

Tochmai în acele zile s'a petrecut cea mai sfașietoare dramă a lumii, judecarea și răstignirea lui Hristos. Întâmplarea a făcut ca tocmai Marcellus să fie însărcinat împreună cu garnizoana lui, cu executarea acestei groaznice sentințe. După consumarea dramei de pe Golgota, ei împart hainele Răstignitului; lui Marcellus îi revine „cămașa cafenie de lană” a lui Hristos.

La banchetul dat de Irod, conviviți amețiți de bautură cer lui Marcellus să îmbrace cămașa răstignitului.

Din acele clipe, încep adevăratele minuni. Cămașa lui Christos, simbol de forță morală transformă pe tribunul roman într'un vajnic și hotărât tribun al Galileanului, care culminează până la jertfirea personală.

„Cămașa lui Christos” scrisă pe realitățile controlabile ale Evangheliei este fără îndoială una din cărțile cele mai bune din ultimul timp.

Eroul principal va servi tuturor cititorilor de azi și de totdeauna, ca icoană ideală de caracter, onoare și demnitate integrală.

V. T.

Dom R. J. Hesbert: Le Problème de la Transfixion du Christ, Paris, Desclée, 1947, în 8, o pp. 210+12 planșe (Prezentată și de rev. Études, Paris, Octomvrie, 1947)

La dreptul vorbind nu există o problemă a străpungerii lui Hristos. Textul sf. Ioan (XIX, 34) este clar și nu lasă loc îndoielilor: lancea a împuns sfântul trup când acesta devenise cadavru, adică după expiere. Păr. Hesbert ridică totuși o problemă curioasă: o oarecare tradiție liturgică pare a situa lovitura lancei înainte de moarte (răspunsul *Tenebrae* la Milan). Avem de-a face aci cu o simplă scăpare din vedere, sau ne aflăm în fața unei false tradiții întemeiate pe un text interpolat al sf. Matei? Autorul stabilește că interpolarea — care nu poate fi con-

testată, a viciat un mare număr de manuscrise de unde și eroarea liturghiștilor. Chiar și majoritatea picturilor până în sec. XII îl reprezentau pe Iisus cu ochi deschiși, deci încă viu, când era străpuns de lance. Iar numai că acestea n'au valoare de document istoric.

N. C.

INFORMAȚII

Din prilejul Sfințelor Sărbători ale Paștilor dorim ca Invierea Domnului să reverse în sufletele colaboratorilor, cititorilor și fraților noștri, bucurie, pace și încredere și-i întâmpinăm cu solia iubirii și înfrățirii:

„HRISTOS A INVIAT!“

Facultățile de Teologie din Suceava și București, s'au contopit într-o singură Facultate de Teologie în cadrul Universității din București. Prin această contopire s'a realizat o instituție temeinică și de mare prestigiu în țara noastră, care este în același timp o garanție pentru incontestabila pregătire a elementelor viitoare ale bisericii noastre strămoșești.

Institutul Biblic și de Misiune, al Bisericii ort. române cu sediul în București a fost pus sub direcția I. P. S. Firmilian, Arhiepiscopul Craiovei, având ca membrii pe profesorii, conferențiarii și asistenții Facultății de Teologie din București.

La Dumineca Tomii, din acest an se împlinesc o sută de ani dela hirotonirea întru Episcop a marelui și nemuritorului Mitropolit Andrei Șaguna. Adunarea eparhială a Arhiepiscopiei Sibiului va comemora acest eveniment într-o ședință solemnă comemorativă.

Reuniunea de Cântări și Muzică din Caransebeș, reluând un vechiu și lăudabil fir al tradiției, a organizat în cursul lunii Aprilie două concerte de muzică religioasă și populară în ziua de 11 Aprilie, în com. Căvăran și în 18 Aprilie în centrul industrial Ferdinand. Ambele concerte s'au bucurat de un reușit succes moral și material.

Centenarul revoluției dela 1848, se va comemora în întreagă țară în luna Iunie a acestui an. Comitetul de direcție pentru sărbătorirea „Centenarului 1948“, a întocmit un program de organizare a acestui eveniment.

Se vor publica studii și broșuri de popularizare, se vor organiza expoziții, conferințe și manifestații artistice și culturale, se va iniția ridicarea unui monument la București și statui la Blaj, Islaz și Buzău etc. — În ziua de 3—15 Mai vor avea loc adunări populare la Blaj, 9 Iunie la Islaz și 11 Iunie în capitala țării.

„Telegraful Român“, vechea foaie întemeiată de Mitropolitul Șaguna a reapărut și este

redactată de Păr. Prof. Dr. Emilian Vasilescu dela Academia teologică „Andreiană“ din Sibiu.

Gest creștinesc. Din inițiativa Păr. Petru Turcan parohul com. Petroșnița și cu concursul intelectualilor, meseriașilor, funcționarilor C. F. R. plugarilor și a organizațiilor politice, s'a impodobit Sf Biserică cu 6 prapori noi în valoare, de 40.000 Lei.

Dumnezeu să primească jertfa bunilor creștini.

Ziua de 1 Mai — ziua Muncii va fi sărbătorită cu multă însuflețire de muncitorimea din întreaga lume.

Mulți tineri și oameni în vârstă se întrec în muncă voluntară pe șantierele dela Bumbești Livezeni pentru terminarea linei ferate și în lunca Prutului, asanarea locurilor mlăștinoase.

Casa Asigurărilor Sociale va trimite, anul acesta 15.000 asigurați în stațiunile climatice și balneare pentru căutarea sănătății, mai mult cu 10.000 ca anul trecut.

De curând au sosit două transporturi de prizonieri din U. R. S. S. toți bine și sănătoși.

DI. Gh. Stere a fost numit de Inaltul Prezidium al R. P. R. procuror general al Republicii Populare Române.

Membrii noului Guvern. Președintele Consiliului de Miniștrii: Dr. Petru Groza.

Primul vicepreședinte al Consiliului de Miniștrii: Gheorghe Gheorghiu-Dej, care va îndeplini funcțiunea de președinte al Consiliului Superior Economic, al Comisiei de redresare economică și stabilizare monetară și va coordona activitatea ministerelor economice și financiare;

Al doilea vicepreședinte al Consiliului de Miniștrii, profesor Traian Săvulescu, care va coordona activitatea ministerelor de Agricultură și Silvicultură;

Al treilea vicepreședinte al Consiliului de Miniștrii, Ștefan Voitec, care va coordona activitatea Ministerelor Culturale și Sociale.

Ministere:

Afaceri Externe: Ana Pauker.

Finanțe: Vasile Luca.

Afaceri Interne: Teohari Georgescu.

Apărarea națională: Emil Bodnăraș.

Justiție: Avram Bunaciu.

Învățământul Public: Gheorghe Vasilichi.

Comunicații: Nicolae Profiri.

Lucrări Publice: Teodor Iordăchescu.

Sănătate: dr. Florica Bagdasar.

Muncă și prevederi Sociale: Lotar Rădăceanu.

Culte: Stanciu Stoian.

Arte și Informații: Octav Livezeanu.

Agricultură: Vasile Vaida

Silvicultură: Ion Vințe.

Mine și Petrol: Miron Constantinescu.

Industria: Chivu Stoică.

Comerț: Bucur Șchiopu.

PARTEA OFICIALĂ

No. 1483 B. 1948.

NOTĂ OFICIALĂ

On. Minister al Cultelor, cu adresa Nr. 6164/948 din 10 Aprilie 1948 ne comunică următoarele:

Sesizați de adresa Asociației religioase a Creștinilor Pravoslavnici Tradiționali de Răsărit din România, Nr. 116/1948, prin care ni se aduce la cunoștință că, la înmormântarea membrilor lor în cimitirele comunale sau aparținând diferitelor culte, întâmpină greutăți, iar uneori li se interzice accesul în asemenea cimitire;

Avându-se în vedere și referatul Onor. Conțencios dat la temeiul Nr. 6164/948;

Avem onoare a vă ruga să dispuneți următoarele:

1. Toate cultele sunt obligate a-și întocmi cimitire proprii cu respectarea dispozițiilor autorităților administrative și sanitare, a căror avize vor fi obligatorii.

2. În mormântările nu se pot face decât în cimitire, în mormântările în biserici, capele, etc. sau în locuri particulare, sunt interzise.

3. În orice cimitir, aparținând unul cult, este admis a se înmormânta chiar și morții aparținând altui cult, dacă în localitate acest cult nu are cimitir și nici cimitir comun nu există.

Comunicăm tuturor parohiilor și protopopiatelor, din eparhia noastră, aceste dispoziții spre orientare.

Caransebeș, din șed. cons. eparhial, ținută la 22 Aprilie 1948.

Episcop: **† VENIAMIN** Consilier referent: **Prot. Dr. Marcu Bănescu**

No. 1510 E. 1948

COMUNICATE

On. Minister al Cultelor, Direcțiunea Cultelor, cu No. 581 Cab. 1948 din 16 Aprilie 1948, ne comunică, în copie adresa Ministerului Apărării Naționale-Cabinetul Ministerului No. 42/1948, care are următorul cuprins:

Am onoare a vă aduce la cunoștință următoarele:

Unele organe în subordine ale Ministerelor solicită adesea dela Comandamentele și formațiunile Armatei, diferite date cu caracter militar, sau ajutoare materiale.

Cum toate Unitățile Armatei au instrucțiuni de a nu da nici un fel de relații cu caracter militar, sau ajutoare materiale fără aprobarea Ministerului Apărării Naționale, adese ori unele Unități sunt puse în situația ca prin refuzul lor, față de organele civile, să creieze o stare de nemulțumire, și comentarii defavorabile din partea acestora la adresa Armatei.

Pentru a nu se mai da loc la asemenea situații, vă rugăm să binevoiți a dispune să se pună în vedere organelor DV. în subordine de a nu se mai adresa direct unităților și stabilimentelor Armatei pentru ajutorare materială, sau date cu caracter militar.

Ministerul Apărării Naționale, propune ca orice cerere de acest gen să fie supusă de către organele DV. subalterne, urmând să fie soluționate direct între Departamentul DV. și Ministerul Apărării Naționale.

Ceeace se comunică spre știre și conformare.

Caransebeș, la 19 Aprilie 1948.

Consiliul eparhial

No. 1342 1948.

Spre știre și conformare, comunicăm următoarele:

Prin modificările aduse unor articole din Legea de organizare bisericească On. Minister al Cultelor, are dreptul de a controla gestiunea tuturor organelor de conducere bisericească, în subordine.

În consecință, conducătorii oficiilor parohiale și protopresbiterale, vor lua măsuri urgente, de timbrafe a tuturor chitanțelor, și facturilor, conform dispozițiilor On. Minister de Finanțe, actualmente în vigoare.

Pe viitor, orice plată, salarii, sau ajutoare, date preotului, cantorului sau crâșnicului, nu se va putea face, decât numai după ce se vor plăti impozitele, conform normelor în vigoare.

Pentru nerespectarea dispozițiilor fiscale, cu privire la obligativitatea achitării impozitului, după orice sumă plătită sub orice titlu, rămâne personal răspunzător, preotul conducător al Oficiului parohial și epitropiile sf. biserici.

Caransebeș, la 30 Aprilie 1948.

Consiliul eparhial

No. 1383 E. 1948

Se aduce la cunoștință Cuc. preoți că începând cu 15 Mai a. c. se redeschide **Vila Dobosan** dela **Băile Herculane**, iar cuc. preoți și familiile lor (soție și copii) vor avea o reducere de 50% în timpul dela 15 Mai până la 30 Iunie și dela 1 Septembrie până la 31 Octombrie a. c., În sezonul principal (Iulie și August) nu se acordă reducere.

Cuc. preoți vor recomanda credincioșilor noștri cărți merg la băi să închirieze cameră la vila episcopiei noastre, venitul ei fiind destinat spre scop de binefacere.

Caransebeș la 10 Aprilie 1948.

2—2

Consiliul eparhial